[redacted]

Van: [redacted]
Verzonden: woensdag 31 januari 2018 14:31
Aan: [redacted]
CC: [redacted]Oranje, Boudewijn
Onderwerp: Terrasvergunningsaanvraag Roest laatste zomer tijdelijkheid

Beste [redacted]

Zoals ik afgelopen week al had aangekondigd, heb ik toch nog wat laatste woorden op papier gezet die ik graag zou willen delen met de leden van het bestuur. Hiermee wil ik het perspectief van Roest iets duidelijker uitdragen en meer context geven aan de situatie voorhanden. Ik hoop dat de bestuursleden dit zullen meenemen in hun belangenafweging en besluitvorming over onze aanvraag voor gebruik van het strand voor de allerlaatste zomer van Roest in de "tijdelijkheid". Heel fijn als je dit met de betreffende personen zou kunnen delen.
Alvast bedankt!

Beste bestuursleden,

In 2010 is Roest door Stadgenoot gevraagd om als placemaker aan de slag te gaan met het Koudgasgebouw en kavel 5, om het terrein nieuw leven in te blazen en een periode van ontwikkeling voor te bereiden. We hebben in de eerste jaren alle mogelijkheden aangegrepen om zoveel mogelijk culturele en commerciele activiteiten te organiseren en het Oostenburgereiland weer op het vizier van de Amsterdammers te krijgen. Achteraf kunnen we denk ik concluderen dat dit is gelukt, niet zonder slag of stoot, noch zonder risico, maar we hebben wel iets unieks van deze onbekende plek gemaakt. Met de komst van het nieuwe bestemmingsplan zijn we een fase van normalisatie ingegaan, die ons en de buurt geleidelijk aan moest voorbereiden op de toekomstige situatie. Met het intrekken van onze terrasvergunning voor het strand wordt echter naar ons idee het belang van de buurt te zwaar gewogen ten opzichte van de belangen van Roest, haar gebruikers en de toekomst van het eiland. Het wegnemen van ons terras aan de strandzijde creëert een onrealistisch beeld van wat de buurt voor de toekomst mag verwachten en werkt daarmee strijd, over het gebruik van de kade (niet alleen voor Roest, maar ook voor toekomstige gebruikers/exploitanten) alleen maar in de hand.

In de eerste jaren van onze exploitatie werd in het bredere belang van de ontwikkeling van het eiland, een heleboel mogelijk gemaakt en gedoogd door de gemeente. De kaders waren nooit van tevoren helder opgesteld, dus wij hebben er alle begrip voor dat er in de loop van tijd, duidelijkere afspraken gemaakt moesten worden over ons gebruik van het terrein en de loods. Onze vrijheden zijn sinds 2011 behoorlijk ingeperkt. Het begon bij het aanscherpen van de regels voor gebruik van de loods, toen mocht er geen buitenkeuken meer, geen vuur, geen BBQ's, geen buitenevenementen, geen buitenbar, geen incidenteel spit, geen objecten op het terras, geen fakkels, geen loodsevenementen en nu geen strand.

Wij hebben als ondernemers behoorlijk flexibel moeten zijn om steeds op korte termijn dit soort ingrijpende aanpassingen te maken in onze exploitatie en jaar in jaar uit af te wachten met welke riemen we over een paar maanden weer konden roeien. De druk op de buurt is met de inperking van onze speelruimte aanzienlijk kleiner geworden, maar toch blijft een kleine groep buurtbewoners door gaan om van ieder ding een probleem te maken. In de stad leef je samen, daar gaat het om geven en nemen, niet alleen in het belang van jezelf, maar voor het bredere belang van de stad en haar bewoners en gebruikers. Toch lijkt het erop dat er mensen zijn voor wie tevredenheid een onbereikbare bestemming is en compromissen onbespreekbaar zijn.

We hebben nog tot en met september in deze laatste fase van Roest en Oostenburg 1.0, voordat de bouwwerkzaamheden losbarsten en wij onze deuren tijdelijk sluiten. Het enige dat wij willen, is de kans om deze fase op een mooie manier af te sluiten, in de vorm waarin we het Oostenburgereiland hebben gemaakt tot wat het nu is. Ook is het voor ons van belang om met een communicatieplan naar buiten te treden, over hoe onze laatste zomer eruit gaat zien voordat we de transitie ingaan. Niet alleen om ons publiek betrokken te houden, maar ook om de levendigheid op het eiland in stand te houden en na een zware winter, financieel onze broek op te kunnen houden voordat we dicht gaan voor een kostbare renovatie. Het is in deze fase gewoon nog heel lastig om jaar rond open te zijn op een lucratieve manier, al helemaal als je niet een paar van de al schaarse stranddagen kan meepakken.

De argumentatie over de zichtlijnen op ons terras hebben we met het plaatsen van een podium aan de strandzijde van het cafe en een eventuele extra baruitgifte ondervangen. Daarnaast is het nog maar de vraag of dit argument in het kader van het gelijkheidsbeginsel überhaupt standhoudt, want ik zou meerdere zaken kunnen aanwijzen bij wie de zichtlijnen vanuit de zaak op het terras meer dan betwistbaar zijn. Uiteraard is dit geen route die ik graag zou bewandelen, want ik wens niemand van mijn concullega's een dergelijke strijd toe.

Zelfs in de toekomstsituatie is er voor Roest een stuk terras opgenomen aan de kadekant en bestaat de wens vanuit de verschillende ontwikkelaars ([redacted] om ook op andere plekken langs de kade, terrassen en verblijfsplekken voor gebruikers te creëren. Een van de belangrijkste kernwaarden van het masterplan van Oostenburg is immers levendigheid. De kade van de Van Genthallen tot aan het hotel aan de spoorkant zal hier een belangrijk onderdeel van worden. Het lijkt me dan ook erg onverstandig om nu meer toe te "geven" aan de buurt, dan waar ze in de toekomst aan zullen moeten wennen. Dat creëert onrealistische verwachtingen, voedt de klaagcultuur en bemoeilijkt toekomstige vergunningsaanvragen onnodig. Laten we van Amsterdam geen stad maken waar openbare ruimte wordt ingericht tot onleefbare plekken, omdat een aantal mensen van mening zijn dat de levendigheid van de stad, hun eigen woongenot onevenredig treft.

Met alle liefde tonen wij onze welwillendheid naar de buurt om deze fase op een respectvolle manier af te ronden, door met hun in gesprek te gaan en het afgelopen jaar te evalueren. Graag nodigen wij voor dit gesprek ook een aantal buren uit die Roest wel een warm hart toedragen en ons zien als een belangrijke toevoeging aan de buurt, zodat het gesprek en de discussie iets meer uitgebalanceerd zal zijn. Ook lijkt het mij van belang dat de andere stakeholders van Oostenburg aanwezig zullen zijn bij dit gesprek, zodat ook hun visie en belang vertegenwoordigd wordt.

Ik hoop van harte, niet alleen voor Roest en onze gasten, maar ook voor de toekomst van Oostenburg, dat het strand ons nog één zomer gegund wordt en dat er ruimte blijft voor levendigheid die hoort bij de stad. Zo kunnen wij op een waardige manier afscheid nemen van een enerverend tijdperk en kunnen wij samen met gemeente, ontwikkelaars én de buurt, Oostenburg zonder onnodige beperkingen inrichten tot een unieke leefomgeving zoals de laatste nieuwe stadswijk van Amsterdam Centrum dat verdient.

Met roestige groet,

[redacted]

Amsterdam Roest B.V.
Jacob Bontiusplaats 1
1018 LL

www.amsterdamroest.nl
[redacted]